

jo tilbage til Sagen i den ordentlige Rigsdagssamling. Jeg vil bede det ærede 8de Medlem for 5te Kreds (Johannes Jensen) erindre, at det, her er Tale om, er at give Byraadene en Tilladelse til at handle. Her er ikke Tale om noget som helst Paabud. Det er fremdeles Byraadene, der i hvert enkelt Tilfælde bestemmer, om de vil anvende Loven eller ikke.

Jeg vil gøre et Par Bemærkninger til det ærede Medlems Udtalelser om de hemmelige Forhandlinger, der skal være ført. Jeg kan for mit Vedkommende sige, at jeg har ikke deltaget i nogen hemmelig Forhandling. Da Spørgsmaalene blev stillet i Udvalget, lod jeg Meddelelse tilgaa vedkommende, som havde stillet dem, om, at dersom de skulde besvares, inden Lovforslaget kunde fremmes, vilde det være ensbetydende med, at der vilde hengaa længere Tid, og at der saa rimeligvis ikke vilde være Mulighed for at faa Lovforslaget fremmet. Derefter fik jeg den Meddelelse, at Spørgsmaalene paa ingen Maade var stillet for at forhale Lovforslagets Fremme; man ønskede Oplysningerne, men det var ikke nødvendigt at faa dem, inden Lovforslaget blev fremmet, men man ønskede til Gengæld det Ændringsforslag, der var stillet i Folketinget, men som der blev trukket tilbage, stillet paa ny her i Tinget og vedtaget. Da jeg derefter ikke havde noget Valg eller, rettere sagt, havde Valget imellem at se Lovforslagets Vedtagelse udskudt i en ubestemt Fremtid eller at faa det vedtaget med det Ændringsforslag, som var stillet i Folketinget, accepterede jeg dette Ændringsforslag.

Jeg kan ikke forstaa, at der skulde være noget særlig stort Hemmelighedskræmmeri ved dette. Jeg har i alt Fald ikke været med til at føre Forhandlinger hverken med den ene eller den anden Part i Vinduesfordybninger eller i mørke Kroge. Jeg har taget den foreliggende Situation, som den var, og jeg føler mig overbevist om, at det ærede 8de Medlem for 5te Kreds vilde have handlet paa akkurat samme Maade. Men jeg forstaaer meget vel, at det ærede Medlem ikke er tilfreds med, at saadanne Forhandlinger har kunnet finde Sted. Han er fortrydelig over, at han ikke længere staar i nøje Samarbejde med det konservative Folkeparti. Han er formentlig ængstelig for, at det nu skal gaa ilde for ham og hans ved forskellige Lejligheder derved, at det konservative Folkeparti ikke længere staar i det Kærlighedsforhold til

Venstre, hvori det hidtil har staaet, og saa er det forstaaeligt, at den indtil for kort Tid siden værende brændende Kærlighed efterhaanden forvandles til Bitterhed. Jeg vil anbefale det ærede Medlem ikke at gaa saa vidt, at Kærligheden skulde forvandles til Had.

Johannes Jensen: De sidste Bemærkninger af den højtærede Indenrigsminister var jo i og for sig meget morsomme, men de passer nu ikke saa godt paa det Tilfælde, der her er Tale om thi trods alle Forklaringer af den højtærede Indenrigsminister er Forholdet det, at de to Parter er kommet i Forhandling med hinanden udenom Udvalget. Om det er sket i Mørke eller i en Vinduesfordybning, hvem der har sendt det første lokkende Blik, og hvem der har ladet sig forlede, kan vi andre, som staar udenfor, jo ikke vide noget om, men at de gensidige Følelser er kommet til Udbrud, og at der er kommet et Resultat ud deraf, ser vi gennem dette Forslag, som altsaa er tilvejebragt ved private Forhandlinger, ved Underhaandsforhandlinger, ved saadanne Forhandlinger, som man fra socialdemokratisk Side tidligere i saa høj Grad fordømte. Jeg fordømmer dem ikke, jeg beder bemærket, at jeg har ikke sagt et ondt Ord derom, jeg har kun konstateret, at den siddende Regering og Regeringspartiet her bærer sig ad ganske paa samme Maade, som det er sket før. De gamle Fremgangsmaader og Vaner anvendes fremdeles, Personerne har skiftet, men der er ikke kommet nogen ny Æra, det hele er blevet ved det gamle.

Med Hensyn til selve det Spørgsmaal, som den højtærede Indenrigsminister begyndte med at nævne, Spørgsmaalet om, at Kommunerne stod fuldstændig frit, de kunde vedtage Forlængelsen, og de kunde lade være, vil jeg gerne have, at denne Udtalelse blev understreget. Naar man faar Loven i Hænde til sin Tid, vil man opdage, hvorledes Forholdet er, men ude i Landet er man ret tilbøjelig til at tro, at naar det foreliggende Lovforslag bliver vedtaget, indtræder der en automatisk Forlængelse paa 1 Aar uden Hensyn til, hvad man maatte vedtage i Byraadene. Men saaledes er Forholdet jo ikke, og jeg vilde gerne have det sagt her, for at der ikke skal være nogen Tvivl derom.

Men der er et andet Spørgsmaal, som er noget vanskeligere og ikke er klaret, saaledes som Lovforslaget er formet. Disse